

عنوان مقاله:

الگوی پیش‌بینی بحران ناشی از نقاط بحرانی در کلان‌شهرها

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش‌های دانش انتظامی، دوره 21، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

علی احتشامی - دانشجوی دکتری تخصصی رشته مطالعات امنیت ملی

بهرام بیات - دانشیار گروه امنیت ملی دانشگاه عالی دفاع

کاظم سام دلیری - استادیار گروه امنیت ملی دانشگاه عالی دفاع ملی

ناصر شعبانی - استادیار گروه علوم دفاعی دانشگاه جامع امام

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اهمیت بحران و مباحث مرتبط با آن با وقوع جریان‌های پیش‌بینی نشده بحران‌زا خود را نشان داده است. سازمان‌های فاقد طرح‌های مدیریت بحران در مواجهه با بحران‌ها بیش از دو و نیم برابر سازمان‌های دارای چنین طرح‌هایی زمان حیات‌بخش مقارن با وقوع بحران را صرف کرده‌اند. بنابراین پیش‌بینی بحران قبل از وقوع، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا می‌تواند منجر به پیشگیری از بحران شود. این پژوهش با هدف تدوین الگوی پیش‌بینی بحران ناشی از نقاط بحرانی در کلان‌شهرها انجام شد. روش: برای انجام پژوهش حاضر، ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها با بررسی نظام‌مند مبانی نظری و دریافت نظر خبرگان احصا و با استفاده از سنج‌های روایی محتوا و شاخص تناسب، اعتبارسنجی و مدل تأیید عاملی سه‌سطحی با 4 بعد، 14 مؤلفه و 60 شاخص ترسیم شد. یافته‌ها و نتایج: برای هر چهار بعد (فرهنگی، اجتماعی-کالبدی-اقتصادی-کنترل و نظارت) تمامی شاخص‌ها دارای بار عاملی بزرگتر از 5/0 و در سطح اطمینان 95 درصد معنادار ($p < 0.05$) بوده‌اند. بارهای عاملی مرتبه دوم برای همه مؤلفه‌ها و شاخص‌ها در سطح اطمینان 95 درصد معنادار و تأیید شده‌اند. برای تمامی متغیرهای پژوهش، مقدار آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی از 7/0 بزرگتر شده‌اند که نشان از پایایی ابزار اندازه‌گیری است. با توجه به مقدار بار عاملی، بعد فرهنگی-اجتماعی بیشترین سهم را در اندازه‌گیری مدل داشته است، بعد کالبدی (فضای شهری) رده دوم، بعد اقتصادی و کنترل و نظارت به‌ترتیب رده‌های سوم و چهارم را به خود اختصاص داده‌اند.

کلمات کلیدی:

بحران، مدیریت بحران، نقاط بحرانی، آسیب‌های اجتماعی، مدیریت شهری، کلان‌شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148123>

